

jest przez czas trwania umowy od obowiązku udzielania swym pracownikom i członkom ich rodzin tych świadczeń, które na mocy umowy przejęła ubezpieczalnia.

§ 33. Do czasu wejścia w życie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) umowy, przewidziane w § 32, mogą pracodawcy rolni zawierać z Kasami Chorych.

§ 34. Bezpośredni nadzór nad organizacją lecznictwa dla pracowników rolnych i członków ich rodzin oraz udzielaniem świadczeń, unormowanych niniejszym rozporządzeniem, wykonywa powiatowa władza administracji ogólnej.

Pracodawcy rolni, osoby, udzielające pracownikom rolnym i członkom ich rodzin pomocy leczniczej lub położniczej oraz właściciele aptek, dostarczający im lekarstw i środków opatrunkowych, obowiązani są na żądanie tej władzy udzielać jej wszelkich potrzebnych wiadomości i wyjaśnień w zakresie czynności, wykonywanych dla pracodawców rolnych.

Zażalenia na funkcjonowanie pomocy leczniczej dla pracowników rolnych i członków ich rodzin mogą zainteresowani wnosić do lekarza powiatowego bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwej władzy gminnej, która obowiązana jest w ciągu tygodnia przesłać zażalenie na ręce lekarza powiatowego.

W razie zawarcia przez pracodawcę rolnego umowy z ubezpieczalnią lub Kasą Chorych (§§ 32 i 33) nadzór nad udzielaniem przez nią świadczeń w zakresie, objętym umową, należy do właściwej władzy nadzorczej ubezpieczalni względnie Kasy Chorych.

§ 35. Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie naruszają dalej idących uprawnień pracowników rolnych do świadczeń w chorobie ze strony pracodawcy, jeżeli uprawnienia takie wynikają z indywidualnych lub zbiorowych umów o pracę lub orzeczeń komisji rozjemczych dla ustalania warunków pracy i płacy pracowników rolnych.

§ 36. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym terytorjum Państwa Polskiego z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego z dniem 1 listopada 1933 r., z wyjątkiem postanowień § 30 i 31, które wchodzi w życie z dniem wejścia w życie art. 171 i 172 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396).

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

674.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 26 października 1933 r.

w sprawie zmiany w rozporządzeniu o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich.

Na podstawie art. 21 i 38 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Re-

form Rolnych i organizacji urzędów i komisji ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 listopada 1932 r. o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 923) czyni się następujące zmiany:

Znosi się istniejące na obszarze Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Piotrkowie Powiatowe Urzędy Ziemskie w Łasku i Sieradzu; powiat łaski włącza się do właściwości terytorjalnej Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Łodzi, a powiat sieradzki — do właściwości terytorjalnej Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Kaliszu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1933 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski

675.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 28 października 1933 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 30 listopada 1927 r. o utworzeniu izb przemysłowo-handlowych, wyznaczeniu ich siedzib i okręgów.

Na podstawie art. 2 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 591) w brzmieniu ustaw: z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 292) i z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 210) zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1927 r. o utworzeniu izb przemysłowo-handlowych, wyznaczeniu ich siedzib i okręgów (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 945), w brzmieniu rozporządzenia z dnia 13 maja 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 440), ulega następującym zmianom:

1) w § 1 wyraz „dziesięć” zastępuje się wyrazem „dziewięć”, wyraz „Bydgoszczy” skreśla się;

2) punkt 7 § 2 otrzymuje brzmienie:

„Izba Przemysłowo-Handlowa w Poznaniu — następujące powiaty województwa poznańskiego: chodzieski, czarnkowski, gnieźnieński, gnieźnieński miejski, gostyński, jarociński, kepiński, kościański, krotoszyński, leszczyński, międzychodzki, mogileński, nowotomyski, obornicki, ostrowski, poznański, poznański miejski, rawicki, szamotuński, śremski, średzki, wągrowiecki, wolsztyński, wrzesiński i żniński.”;

3) punkt 8 § 2 skreśla się;

4) punkt 9 § 2 otrzymuje numerację i brzmienie:

„8) Izba Przemysłowo-Handlowa w Gdyni — województwo pomorskie oraz następujące powiaty

województwa poznańskiego: bydgoski, bydgoski miejski, inowrocławski, inowrocławski miejski, szubiński i wyrzyski.”;

5) punkt 10 § 2 otrzymuje numerację 9.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1933 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

676.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 października 1933 r.

o sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 4, 5, 6 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1. Uliczna sprzedaż wyrobów tytoniowych oraz sprzedaż tych wyrobów w pomieszczeniach dworców kolejowych i autobusowych wymaga zezwolenia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

Inne rodzaje sprzedaży wyrobów tytoniowych nie wymagają zezwolenia.

Przez uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych rozumie się sprzedaż tych wyrobów w budkach, skrzynkach, kioskach, automatach ulicznych, sprzedaż ruchomą na ulicach i placach i t. p.

§ 2. Zezwolenia, o których mowa w ustępie pierwszym § 1 mogą być nadawane tylko osobom, wymienionym w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617).

Nadanie zezwolenia następuje przez doręczenie dokumentu wskazującego:

- podstawę prawną udzielenia zezwolenia,
- osobę, której daje się zezwolenie,
- miejsce i punkt, w którym sprzedaż ma być wykonywana,
- termin rozpoczęcia sprzedaży,
- czy zezwolenie daje się bezterminowo, czy też na czas określony.

Zezwolenia są przywiązane do osoby, której zostały nadane i nie mogą być odstępowane innym osobom.

Zezwolenia na czas określony nie mogą być udzielane na okres dłuższy, niż 6 miesięcy.

§ 3. Zezwolenia, o których mowa w § 1, mogą być cofnięte przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych:

- bez wypowiedzenia — w razie naruszenia przez sprzedawcę przepisów § 9 niniejszego rozporządzenia,
- bez podania powodów, według swobodnego uznania urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych, za co najmniej trzymiesięcznym wypowiedzeniem.

§ 4. Zezwolenia, o których mowa w § 1, wygasają:

- w razie nierozpoczęcia sprzedaży najpóźniej w ciągu miesiąca od terminu, określonego w zezwoleniu, o ile nie nastąpiło przedłużenie tego terminu przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych,
- w razie śmierci osoby, której dano zezwolenie,
- w razie zrzeczenia się zezwolenia przez osobę, która je otrzymała,
- w razie upływu czasu, na jaki zezwolenie zostało udzielone.

Orzekanie o wygaśnięciu zezwoleń należy do urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych.

§ 5. Odwołania od orzeczeń o cofnięciu lub wygaśnięciu zezwoleń, o których mowa w § 1, rozstrzygają izby skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski). Orzeczenia ich są ostateczne w administracyjnym toku instancji.

Odwołanie powinno być wniesione za pośrednictwem urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych najpóźniej w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia tego urzędu. Odwołanie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

§ 6. Nie wolno bez zgody urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych uruchamiać nowych przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych w odległości bliższej, niż 50 metrów od przedsiębiorstwa (punktu) ulicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Postanowienie to nie dotyczy:

- przedsiębiorstw, uruchamianych na mocy zezwoleń, o których mowa w § 1,
- przedsiębiorstw, działających na mocy umów, zawartych z przedsiębiorstwem „Polski Monopol Tytoniowy” w myśl art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617),
- sprzedaży wyrobów tytoniowych, uruchamianej w hotelach, lokalach rozrywkowych, zakładach gastronomicznych i bufetach.

§ 7. W sprzedaży ulicznej wyrobów tytoniowych wolno sprzedawać tylko papierosy; prowadzenie sprzedaży innych wyrobów wymaga osobnego zezwolenia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych, które może być udzielone tylko wyjątkowo, jeśli sprzedaż ma być wykonywana w pomieszczeniu (kiosku), które zapewnia należyłą konserwację wyrobów tytoniowych. Zezwolenia takie urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych wydawać będą po zasięgnięciu opinii właściwego terytorjalnie zakładu sprzedaży wyrobów tytoniowych „Polskiego Monopoli Tytoniowego”.

Inni sprzedawcy wyrobów tytoniowych mają prawo sprzedawać wszystkie wyroby tytoniowe, wprowadzone do obrotu przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Tytoniowy”.

§ 8. Sprzedawcy wyrobów tytoniowych obowiązani są do ścisłego przestrzegania przepisów, normujących sprzedaż wyrobów tytoniowych.

Do obowiązków ich należy w szczególności: